

عنوان مقاله:

تحلیل رمان های مهاجرت بهاء طاهر بر پایه کاسموس/ نظم و خائوس/ آشوب (مطالعه موردی: رمان مهاجرت «عشق در تبعید» و مجموعه داستان «زمستان ترس»)

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 15، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

خلیل بیگ زاده - گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی، ایران.

پرینسا احمدی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

خلاصه مقاله:

آشوب از تقابل های دوگانه تولید معناست که امروزه درک درستی از علل روایت را مشخص می کند. لوتمان بر آن است که آشوب در تقابل با نظم است و رویکردی ویرانگرانه و سلبی به متن القاء می کند، در واقع این نوع از ویرانگری نوعی ساختارشکنی در محتوای متن است که معنا و محتوای نو را می آفریند. بهاء طاهر نویسنده ای تبعیدی است که تلاش دارد، آشوب درونی اش را با منعکس کردن در حالات روحی شخصیت های داستان به تصویر بکشد و نشان دهد که خائوسی درونی و ازلی در نگاه راوی حاکم است. پژوهش حاضر با هدف خوانش تطبیقی رمان «عشق در تبعید» و مجموعه داستان «زمستان ترس» نوشته بهاء طاهر بر پایه الگوی کاسموس و خائوس یوری لوتمان با رویکردی توصیفی-تحلیلی در گستره ادبیات و فرهنگ مهاجرت عربی انجام شده است. دستاورد پژوهش حاکی است که نویسنده احساسات درونی خود را در برخورد با فضای تازه و فرهنگ مبتنی بر آشوبگری و نابسامانی در شخصیت های داستانی آثار مورد مطالعه تبیین کرده است، چنانکه آشوب ازلی و حرکت بال پروانه ای باعث شده تا رخدادها غیرخطی و پیشامدها مبتنی بر عدم قطعیت باشند. هر پدیده پیچیده ای مانند ترس و نابه سامانی از رخدادهایی دیگر مانند: آشوب ازلی، خودهمانندی، ساحت سازگاری پویا، آشوب پیش از نظم و آشوب پس از نظم اثر پذیر است که آشفتگی ها و دگرگونی هایی را در شخصیت های داستانی آفریده و باعث ایجاد واکنش هایی در آن ها شده است. دستاورد نهایی چنین آشوب های برانگیختن حس مخاطب به محتوا و اثر است. آنچه مشخص است آشوب ازلی و خودهمانندی در این دو رمان بسیار شبیه است که ترس و سرگردانی بنیان اصلی آن است

کلمات کلیدی:

ادبیات مهاجرت، بهاء طاهر، یوری لوتمان، آشوب و نظم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708394>

